nummer 42 - december '91

AKTUALITEITEN

B.A.S.T.T. vzw

Stadsschouwburg
Meistraat, 2
2000 Antwerpen
(03) 231 97 50

verschijnt tweemaandelings

verantwoordelijke uitgever
Dré Darden, Campinaweg 10, 2960 St.-Job-in-'t Goor

2000 ANTWERPEN 1
TIJDSCHRIFT

-6.1.92 BELGIQUE F 06 00

Jerôme Maeckelbergh
Rijke Beukelaertstraat 8
B-2000 Antwerpen 1

BASTT VZW

WOYZECK
Atelier voor Scenografie St-Lukas Brussel - Groningen 1991
Foto A.C. Wieringa

Aan dit nummer werkten mee:
Berwouts J., Cammans J., Darden D., Kersmaeckers I., Werckx R.

WILLEBRORD JACOBS

teater- en studio-onderhoud

reinigen ter plaatse:

rondhorizonten
voordoeken
zetels
muurbeklkeding
vloerbekleding

--oOo--

beschermende behandeling:

antieke weefsels
antieke kledij
antieke wandtapijten

--oOo--

applikaties:

antistatische
vlamwerende
kreukwerende

WILLEBRORD JACOBS
textielreinigers sinds 1890

HERENTALSEBAAN 134
2100 ANTWERPEN (DEURNE)
telefoon 03/ 321 89 14

THEATERFESTIVAL "OUT OF FRAMES"

Op de P.Q.'91 in Praag, sektie scholen, stonden er merkwaardige houten panelen met de benaming: "Out of frames". Er rond scenografische projekten van verschillende Europese scholen.
"Out of frames" bleek het ideeën-kind te zijn van de afdeling theatervormgeving van de Academie Minerva, Groningen.
Acht Europese kunstacademies (Berlijn, Bratislava, Groningen, Helsinki, Londen, Milaan, Praag, Warschau) dienden een theatervoorstelling te ontwerpen vertrekkend van een ruimte, een zelfgekozen lokatie in Groningen.
De benadering van deze projekten was boeiend en sloot merkwaardig aan bij het programma van St. Lukas, Brussel; zodanig dat zij letterlijk en figuurlijk de boot instapten.
Het festival-initiatief stond onder de leiding van Diederik Van der Meide en zijn ploeg, die in de voormalige Kwint-fabrieken waren neergestreken.
Rond augustus trokken de scholen naar Groningen, waar ze op de door hun gekozen plek aan't werk gingen en telkens samenwerkten met een gastregisseur. Het boeiende en gelukkige feit werd voor de studenten hun onderlinge konfrontatie met de diverse kulturen en het kontakt met de gastregisseur, wat niet altijd rozegeur en maneschijn inhield.
Midden september kon het publiek per fiets, bus of te voet op ondekkingstocht. Eerste pijl: BERLIJN (Kunsthochschule Berlin - Weisensee - regie: Paul Binnerts - begeleider: Klemens Kühn).
Je komt op een onbekende plek, schaars verlicht, op het programmaboekje staat veemarkt, het gebouw staat er als een surrealistische tekening ... het wekt je nieuwsgierigheid op. De toeschouwers werden in groepen verdeeld, en naar vier ingangen van het gebouw geloodst. Aan een enorme metalen deur stond een man in een groen pak, zijn aangezicht belicht met een kleine zaklamp. Plots ging de zware poort naar boven, beestengeur kwam in grote porties naar je toe,... maar dan zag je een prachtig architecturaal perspektief (100m L), de Louizalaan voor de dieren met links en rechts kille, metalen stangen.

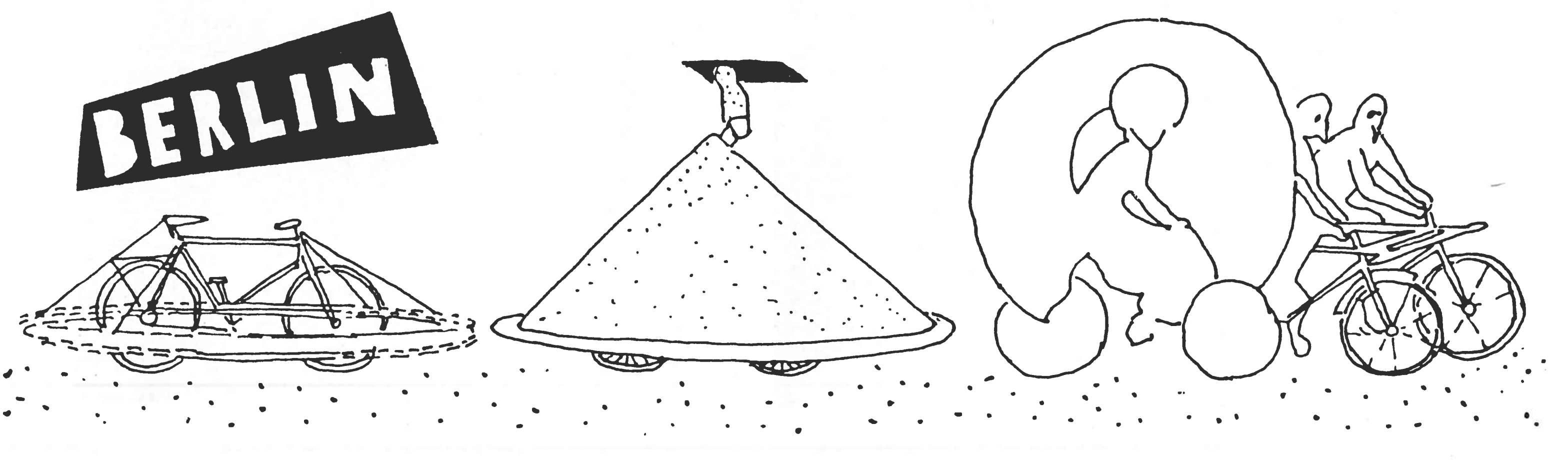

In de ruimte waren door de studenten environments gemaakt refererend naar stadsituaties: de stad als labyrint. Wat zag je: witte doeken met Tinguely-achtige machines, balen stro waar hele kleine mensjes op geprojecteerd zijn, een scheefgezakt terras, een hoere-kot, volwassen-baby's in een groot kinderpark, bewegende woorden in de ruimte.
Daartussen waren er vreemde fietsers met gekke kostuums aan die doelloos rondtoerden. De vier groepen ontmoetten elkaar en werden bijeengedrongen op een centrale plek; de spelers vormden een zwart-wit processie en verlieten als spookgestalten het gebouw. Achter hun rug ontstond er een fonteinen-straat.
De toeschouwer bleef achter ... je bekeek het gebouw dat spijtig genoeg zijn verhaal maar met mondjesmaat mocht vertellen. Toch hield ik van de feestelijke objekten, de vreemde konstrukties, de Ariadne-figuur, een prachtig Ensoriaans gebeuren.
Van BERLIJN naar BRATISLAVA.
De studenten van de academie (begeleiding: Jozef Ciller - spelleiding: Titus Muizelaar) ontwierpen rondom het lege videopaviljoen van Tchumi op het Hereplein een reeks installaties, rondom een thema, elke dag verschillend, daar het een relatie had met het specifieke van die dag.

BRATISLAVA

Foto A.C. Wieringa

Het paviljoen is een schuingeplaatst balkvormig volume, in glas opgebouwd. Die avond werden alle glazen panelen beschilderd met zwart-witte graffiti à volonté, de studenten sluiten zich op, om nadien via groter wordende openingen kontakt te zoeken met de toeschouwer.
Het was koud en mooi op het Hereplein, dit projekt had een relatie met de toeschouwer, architectuur en stad,... en "chapeau" voor de dagelijkse diversiteit.
s'Anderdaags: Groningen opsnuiven, ik wen niet aan de twee-wielers en stond dikwijls te benen-wiegelen als Tati.
s'Namiddags waren er voordrachten in de Kwint, boeiende zaken werden verteld aan zeer vermoeide pas ontwaakte studenten.
Die avond was het richting LONDON (begeleiding: P. Cherbonnier - eindregie: M. Rümke).
Hun uitgekozen plek was een voormalige graansilo, een prachtig gebouw aan het water, met een verlicht torentje.
Op een voorpleintje stond een Mephisto-figuur met plastiek omhuld, teksten debiterend, kreeg van zijn kollega emmers water in zijn gezicht; iets verder, op een namaak termietenheuvel zat een vrouw nadenkend over onze consumptiemaatschappij... en de mieren.
Binnen in het gebouw, zag ik een schaduw-poppenspel via kleine raamopeningen en een juf met bruidsluier op een grote waggelende moto.
Nadien werd je uitgenodigd in de centrale ruimte van de graansilo, grote trechters hangen aan het plafond, plastiek bakent een ruimte af, een vrouw en een bed gaan een agressieve strijd aan.

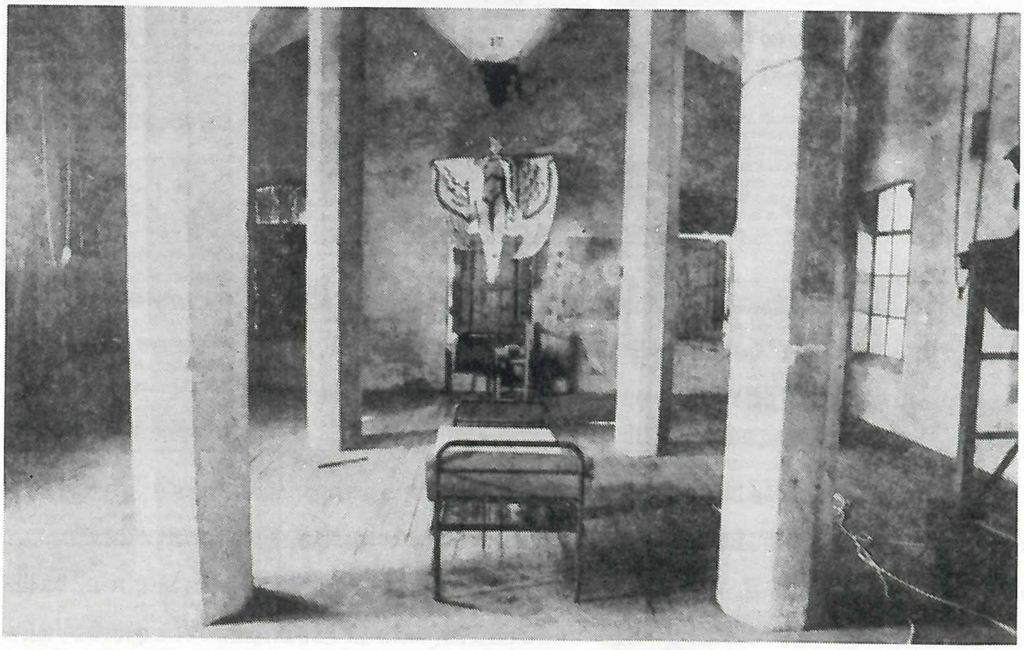

LONDON

Allemaal verschillende acties met soms mooie individuele prestaties, maar waar de rode draad verdween in het te weinig gerespecteerde gebouw.

WARSZAWA

Van LONDON naar POLEN is in Groningen niet zo ver. De Poolse studenten (scenario en scenografie: M. Chowaniec - regie: B. Gijzel) maakten een kreatie van beelden rond het thema "de stad in de tijd".
Hun plek was een oude garage met de parfum van benzine en opgefleurd door vervallen muren met graffiti.

De toeschouwer kon zich installeren op schommels, sympatiek; met één oog ging ik wel even de vervallen konstrukties afstrijken, maar zag tenslotte maar de blote sterrenhemel tussen on-katholieke balken.
Dan begon voor onze ogen een lang verhaal: over een jong stel, Adam en Eva geheten, die eigenlijk met een soort oogkleppen leefden. Zij werden gekonfronteerd met de derde man, een "kulturmensch", die hen op een positieve wijze zou beinvloeden. Er werd ernstig gezwoegd aan dit stuk, mooie beelden gemaakt, maar de ironie ontbrak.
De spiegel die Kantor op zo'n groteske manier wist te hanteren misten we hier.
Die late avond begon het lichtjes te regenen, van dat onzichtbare water dat in je kleren kruipt en doet twijfelen of je wel de moed hebt om tot aan de Emma-viadukt te gaan - het projekt uit GRONINGEN (begeleiding: P. De Kimpe - regie: J. Thie).
Zij gebruikten als inspiratiebron voor hun voorstelling het boek: "In het land der laatste dingen" van P. Auster (moie literatuur - een aanrader).
Het boek gaat over de wording van ons menselijk bestaan en meer in het bijzonder over de totale verloedering van de stad, "nihilisme pure" van P. van Ostayen. De studenten maakten geen bewerking van het boek, maar in kombinatie met de lokatie een nieuwe wereld.

Onder de met pamflet behangen pijlers van een viaduct, kwam je op een nauw zit-podium terecht. Rechts van je een viaduct, met daarachter een mastodont van een P.T.T. gebouw, achter je rug wist je dat er treinen voorbijreden in het donker.
Een vrouw duwt op een hobbelig terrein een kar vooruit, waarin haar schatten verborgen liggen, o.a. het lijk van haar man. Door middel van een krachtige zendmicrofoon, worden de teksten als harde slogans in ons gezicht gegooid. Joggers lopen over het viaduct, kijken je aan, een koppel met een kinderwagen loopt te keuvelen op die brug en dan... voel je je beetgenomen; wat is hier realiteit of fictie!
Na een wandeling door de onherbergzame omgeving naar een sta-tribune (vergroting van de kijkafstand) wordt het P.T.T. gebouw gebruikt als een groot projektiescherm en element waar op het punt van het dak, haar zelfmoord wordt geensceneerd. Wij, de toeschouwers staan er bij als zoutpilaren, zwijgzaam; tekst en beeld blijven in je spoken, nog te verbijsterd om het laurierkroontje uit te reiken voor deze produktie.

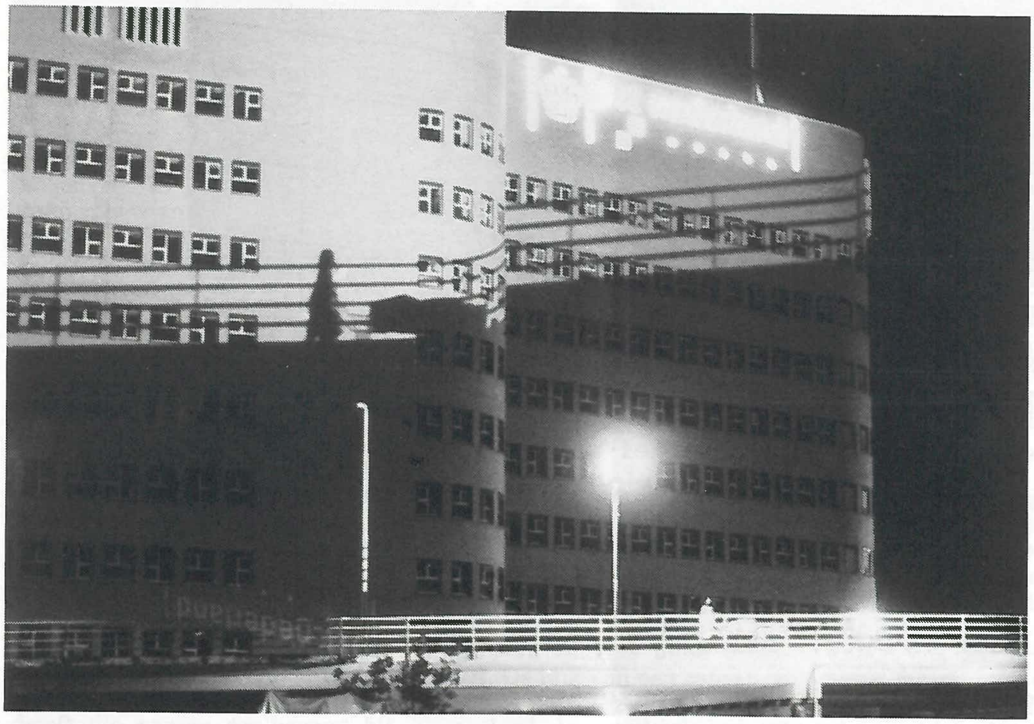

Foto A.C. Wieringa

Na een lekker Hollands ontbijt, even uitwaaien in de stad. Mendini is "in" momenteel, en die "alles-uitleggende" opschriften boven de uitstalramen blijven me intregeren.
Tegen de avond aan ging het richting BRUSSEL. De studenten van het St. Lukas Hoger Instituut (leiding: L. Dhooghe) kozen een rijnaak: "De Elze", die er tijdloos lag te dobberen.
Via een paar planken kwam je in de buik van de walvis terecht, niet letterlijk, maar de bootarchitectuur behandelt je als een microbe, je bent er aan overgeleverd.

De brochure vertelt: "Bij deze Woyzeck werd geopteerd om het tekstmateriaal van Bϋchner als observatiemateriaal te beschouwen.
Naar analogie van het tot stand komen van Bϋchners toneeldialogen werd getracht, door observatie van analoge situaties in het dagelijkse leven, alledaagse materialen en objecten in een theaterlandschap te installeren en in de tijd te laten evolueren. Zoals de personages in het stuk zijn de studenten zelf de manipulators van het gebeuren".

Zoals in een Chaplin-film, zonder woorden, zag men de studenten de ruimte bespelen: gevonden voorwerpen vertelden hun geluid, zakken veevoeder deden personages kruipen of werden door een dokter gemanipuleerd, langzamerhand bekroop je een onwennigheid, parallel aan de verscheurdheid van Marie.
Na haar dood kreeg je een mooi-scenebeeld: kaarsstompen worden in brand gestoken op een metalen, industiële struktuur, bootmotor en licht vallen uit, licht en stemmen die Woyzeck roepen zwiepen rond je,...Stilte.
Die voorstelling is "O.K." zei J.J. Lamers.
Op 22 september werd het tafeltje gezet voor de drieschaar: J. Simons, J.J. Lamers en P. Gallis. "Zij hadden de zware taak op zich genomen, een eerlijk mens te zijn", dixit een groot dichter.
Met een sarkastisch genoegen hanteerden zij het zwaard, bij het beoordelen van de produkties. De niet-verpakte woorden klonken hard:
kitch, a real commercial product (Milaan), als je alles zou inpakken zou je kunnen beginnen (Berlijn), fel symbolisch, geimporteerd stuk werk op lokatie (Warschau), in één woord: de koude douche,... maar bij het afdrogen herken je waarheden, o.a. in het slecht of te weinig gebruik maken van lokaties, het niet uitkomen uit het kader.

Na die douche, kregen we een bad, lekker lui luisterend, intens naar R. Wilson, recht uit Zürich waar zijn Wagners Lowengrin net in première was gegaan. Zijn eerste zin:"If we know why we are doing it, you musn't do it. The process is important", en zijn laatste zin:"I have a dream"! Het resterende vertelt Peter Blom in het "Nieuwsblad van het Noorden", (23 september '91).

Wilson kwam uit Zürich waar zaterdagavond zijn enscenering van Wagners Lohengrin in première was gegaan. De man wordt overal gevraagd. Voor muziektheater vooral. Zijn komst verleent een schouwburg, een stad status. Amsterdam en Rotterdam hebben daarvan al geprofiteerd. Een paar jaar geleden gooide ook Groningen een hengeltje uit, maar kennelijk was het geboden budget te gering om te bijten. De Out of Frames-lezing was dus een verlate pleister op die wonde en op zich óók een gebeurtenis.

Wellicht omdat hij zelf ooit stotteraar was, heeft Wilson (Waco, Texas, 1941) zich ontwikkeld tot de kampioen van het visuele, niet of nauwelijks talige theater. De gladgeschoren, kortgekapte en degelijk bebrilde theatermaker heeft die aanleg doelbewust bij zichzelf versterkt door intensieve contacten met gehandicapte kinderen. De dove Raymond adopteerde hij zelfs en beroemd is zijn samenwerking met de autistische Christopher, die ook met hem in een aantal voorstellingen heeft opgetreden.

Anecdotes

Op een zakelijke manier beleed Wilson gisteren zijn artistieke credo's, een nogal gedegen verhaal dat steeds, perfect getimed, doorspekt werd met levendige anecdotes. Vooral die rond de beide jongens waren realistisch: de nuchtere Wilson persifleerde krachtig in de microfoon hun gebrekkige en vooral luidruchtige manier van communiceren. Zonder ironie overigens. Zo dóen die jongens nu eenmaal, suggereerde Wilson, en daar zijn ze niet minder om. Ook Wilsons grootmoeder kwam nog even voorbij. Hij gaf haar een rol in zijn produktie A Letter for Queen Victoria, zijn eerste stuk waarin woorden werden gebruikt. Grootmoeder – toen 90 jaar – kreeg als tekst de woorden mee die ze gebruikte bij de beschrijving van haar conditie. Wilson kraaide dat voor: 'You know, I take nine pills a day to stay alive'. Etcetera.

Uiterste precisie

De tekst mag dan aan het toeval overgelaten worden, de beelden zéker niet. Wilson is berucht om de uiterste precisie waarmee hij die opbouwt, waarmee hij zijn acteurs en zangers bijna beeldhouwt. De blik van een zanger op een tafel wordt zelfs in graden vastgelegd. In een hoek van 23 graden bijvoorbeeld. Niet meer, niet minder. Dat is ander theater dan gebruikelijk. Wilson zei dan ook te gruwen van naturalisme: "Dat is een leugen. Het is eerlijker meteen kunstmatig te zijn. Waarheidsgetrouwer." Fascinatie voor de dans – in tegenstelling tot het 'fascistische' Broadway-toneel bijvoorbeeld – bracht hem dan ook het theater binnen. Het strikt formele, de distantie van een choreograaf als Balanchine drukte een onuitwisbaar stempel.

Grote nadruk legde Wilson gisteren op zijn afschuw van interpretatie. Wat hem zelf betreft wenst hij óók niet vanuit een 'weten' te werken, maar vanuit een 'vraag'. De interpretatie is niet de verantwoordelijkheid van de regisseur of van de uitvoerenden. Dat is een taak voor het publiek, vindt Wilson. "Als ik een gebaar maak: wat doe ik dan, wat bedoel ik dan? Dat is de reden om te werken." Overigens moet men deze bijna romantisch te noemen duisterheid niet al te letterlijk nemen. Aan de hand van zijn recente Lohengrin-enscenering ging Wilson heel ver in zijn éigen interpretatie: zo sprak hij over horizontale lichtbalken die de ruimte suggereren en verticale die de tijd moeten oproepen, het kosmische. Zijn theatertaal is óók symbolisch en dus wel degelijk toegankelijk voor vormen van professionele interpretatie.

Als man van beelden is zijn relatie met de ruimte een gegeven. Zijn relatie met de tijd echter vraagt ook aandacht, èn geduld: soms duurt een uitvoering een half etmaal, een enkele keer zelfs een week! In Kwint vertelde hij gisteren dat hij ooit serieus gespeeld heeft met het idee van het Eeuwigdurend Theater. "Dat gaat altijd door. Je bezoekt het alsof je naar een park gaat."

Na dit gebeuren nam ik mijn valiesje, zag de vermoeide maar gelukkige D. Van der Meide, keek naar de altijd grote hemel... en reed recht naar Brussel.

Rose Werckx.

ADB
INTRODUCEERT
DE TENOR

EEN SOLIST MET EEN GROOT KRACHTIG BEREIK DIE DAARNAAST NOG 24 REGISTERS KAN OPENTREKKEN

- **MAX. STUURCAPACITEIT 240 KRINGEN**
- **PROPORTIONELE SOFTPATCH NAAR 512 DIMMERS**
- **GEHEUGENCAPACITEIT 255 GEHEUGENS**
- **24 REGISTERPOTENTIOMETERS VOOR HET OPBOUWEN EN WEERGEVEN VAN LICHTSTANDEN (HAND-, EN TIJDGESTUURD)**
- **TWEEVOUDIG GROSSFADEREGISTER STAGE/PRESET**

- **12 FLASHLIJNEN VOOR FLASHES, CHASERS EN SPECIAL EFFECTS**
- **24 PROGRAMMEERBARE CHASERS**
- **20 GEPROGRAMMEERDE SPECIAL EFFECTS**
- **REGISTER VOOR HET INPROGRAMMEREN VAN 20 KLEURSCROLLERS**
- **8 PROGRAMMEERBARE TOETSEN (SOFTKEYS)**
- **KEUZE UIT 8 VERSCHILLENDE DIMMERCURVEN**

- **KLEURENMONITOR 14 inch**
- **HELPFUNCTIE OP BEELDSCHERM IN NEDERLANDS**
- **GEHEUGENOPSLAG OP CUECARD (IN/UITLEZEN < 1 SEC.)**
- **INTERFACE VOOR INFRAROOD AFSTANDBEDIENING EN PRINTER**
- **UITSTURING DMX 512 EN ANALOOG VIA DEMULTIPLEXER**

WIJ ZULLEN DE TENOR GRAAG AAN U VOORSTELLEN TIJDENS EEN DEMONSTRATIE, BEL OF SCHRIJF NAAR:

N.V. ADB S.A.
Leuvensesteenweg 585
B-1930 Zaventem
Belgium
Tel.: +32/2/722.17.11
Tx 22154

lighting systems ADB

THEATERTEATER - MECHELEN

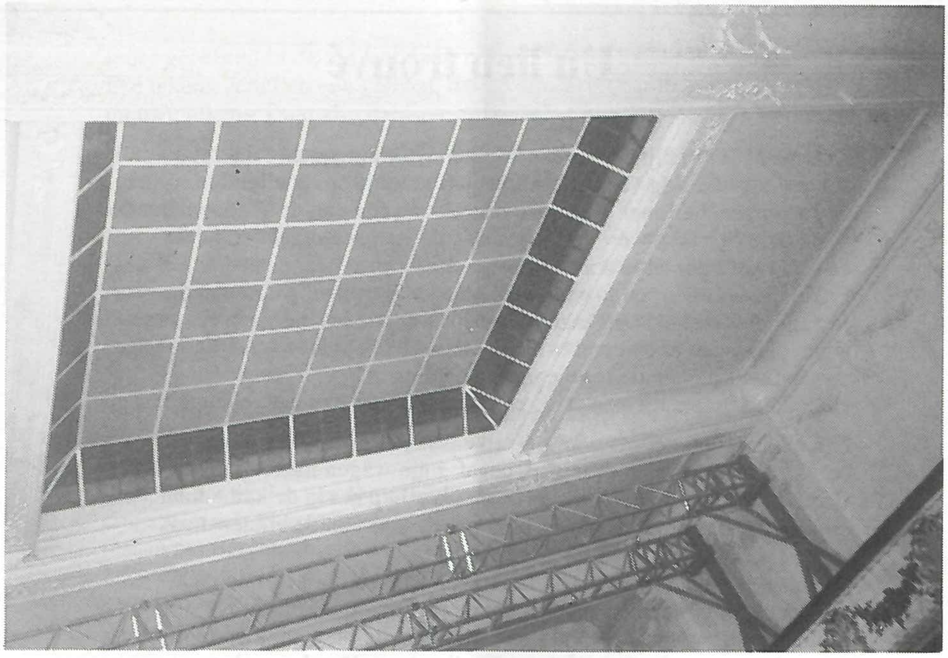

"FRASCATI" was de naam van een dans- en feestzaal die op het einde van de negentiende eeuw gebouwd werd aansluitend aan een pand gelegen aan de Begijnenstraat te Mechelen.
De brede inkomgang, met gotische gewelven, maakte deel uit van een hoofdgebouw dat tot de oudste delen van de stad behoorde.
Na omvorming tot roepzaal werd er in de jaren zestig een bioscoop voor betere films in ondergebracht die langzaam evolueerde tot sex-bioscoop.
In die toestand en totaal onherkenbaar werd ze door Theaterteater aangetroffen, in de maand maart van dit jaar, net voor de bioscoop zijn deuren sloot.
De eigenaar van het pand, de heer J. Windels, was na bespreking met Theaterteater bereid op eigen kosten de zaal te renoveren tot een volwaardige theaterzaal, als thuishaven voor Theaterteater, en volgens de plannen van architekt & scenograaf Luc Dhooghe.

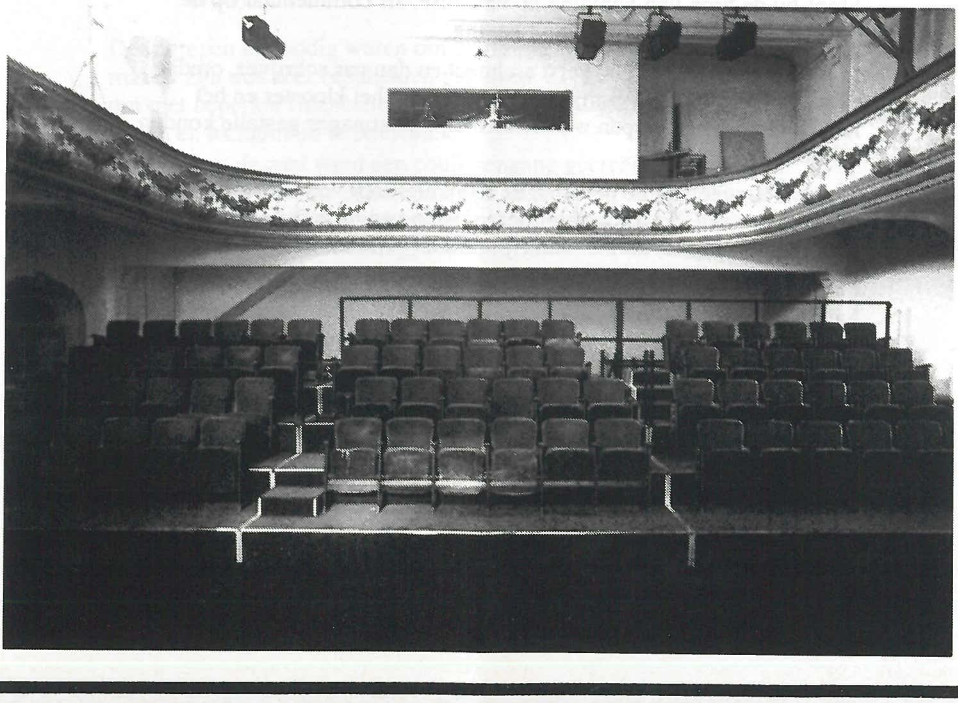

Un lieu trouvé

Kort na het verschijnen van Jan Wolkers' Rottumerplaat , dat hij schreef als neerslag van een rudimentair verblijf op dit eiland in de Noordzee, herinner ik me een bezoek aan één van de Waddeneilanden. Om het te bereiken werd de wagen aan de kust achtergelaten en de de tocht per boot en te voet verdergezet.
Enkel die voorwerpen mochten mee die je eigenhandig kon meedragen. Je zag het vasteland langzaam wegdrijven om te belanden op een afgelegen plek waar je op een bevreemdende wijze opnieuw voeling kreeg met het ontstaan en de betekenis van de dingen.
Het eiland fungeerde zowat als een laboratorium van het geheugen.

Een analoog gevoel overviel me telkens ik me gedurende de verbouwingswerken naar deze plek begaf: mijn wagen moest ik op de Grote Markt in de drukte achterlaten. Dan liep ik via de kathedraal door de smalle Begijnenstraat, om door de poort en de binnenstraat van dit pand deze ruimte binnen te stappen.
Net als een eiland in de zee, is deze ruimte een architecturale plek, die door zijn bijzondere relatie naar de omgeving bij machte is fundamentele vragen over zin en onzin van die omgeving op te roepen.
Deze situatie maakt deze plek tot "un lieu trouvé" volgens de begrippen van Marcel Duchamp.

Bij de conceptvorming over de uit te voeren werken is het belangrijkste uitgangspunt geweest, het zoeken naar de gepaste vormentaal om aan deze plek de zo bijzondere activiteit van theatermaken te laten aansluiten.

De meeste theaters worden gebouwd volgens welbepaalde normen en regels opgesteld door de investerende overheid.
Niet alleen worden de positie van de toeschouwer en de kijkrichting definitief vastgelegd, maar ook de verhoudingen en de opdelingen in de ruimte.

De theatermaker komt in een keurslijf te zitten achter een kader met brandscherm, tussen technische bruggen, trekken, lichtbruggen en coulissen, op een plek waar iedere voeling met het gebouw onmogelijk is.
De speelruimte is een groot zwart gat, maar geen plek die het denk- en doeproces kan stimuleren. In het beste geval kan men er nog copiëren.

De gebouwde architectuur moet er zo uitzien dat ze tot creativiteit aanzet. Zo zijn de geschriften van Petrarca ontstaan in de komvormige kloof bij de bron van Fontaine-la-Vaucluse, als commentaar op de dialoog die hij voerde met de omgeving.

In die zin is Umberto Eco eerst architect en dan pas schrijver, omdat hij voor zijn boek De Naam van de Roos eerst het klooster en het labyrint moest ontwerpen waarbinnen zijn personages gestalte konden krijgen.

De handelingen van de personages lagen hierdoor voor het grootste deel vast en zelfs Eco was door deze wetten van de architectuur gebonden bij het uitwerken van zijn roman.

Ook de theaterruimte zal er moeten uitzien als een plaats van handeling, waar het mogelijk is het tekstmateriaal opnieuw te creëren.

Als we er mogen van uitgaan dat elke kunstvorm met communicatie te maken heeft, zien we, naar analogie met het dagelijks gebeuren, dat behalve mensen ook objecten, vormen, architectuurelementen onderling met elkaar communiceren en dialogeren.
Evenals mensen vertellen ze hun eigen ontstaansgeschiedenis.
Mensen kan je herkennen aan hun fysionomie die vertelt over afkomst, ouderdom en geslacht. Eventuele accidenten uit het verleden blijven zichtbare littekens. Dat geldt ook voor objecten die vertellen hoe minutieus iemand bezig geweest is ze te bewerken, ze te stapelen of te verbinden tot een geheel.

Ieder gebeuren in de tijd laat sporen na als tekens in de omgeving. Die tekens vertellen een verhaal, dat op zijn beurt aanleiding is voor nieuwe tekens. Daar zijn mensen van oudsher mee bezig.

Het bouwproces was in die zin een bijzondere ervaring: het is een speurtocht geworden naar sporen en architectuurtekens uit het verleden.
Door materiaal weg te nemen, in plaats van toe te voegen, door manipulatie van bestaande vormen of toevoegen van enkele karige elementen, hebben we getracht een ruimte te laten ontstaan waar heden en verleden elkaar raken, zodat deze spanningselementen de theatermaker kunnen inspireren.

Net zoals in de stad en in het dagelijkse leven, waar de dingen permanent wijzigen en over zichzelf praten, moet een theaterruimte voortdurend de dialoog tussen gebeuren, tekst en omgeving op gang brengen.
Zoals in het atelier van een schilder moet de kunstenaar er zelf zijn spelregels kunnen samenstellen en de onderlinge verhoudingen tussen mensen en objecten kunnen bepalen.
De architectuur fungeert hierbij als een "frame", een referentiekader voor de verbeelding.

Dit frame is driedimensionaal, in tegenstelling tot het tweedimensionele kader waarmee de meeste schouwburgen uitgerust zijn, en die de theatervoorstelling voortdurend dreigt te herleiden tot een uitvergroot televisiescherm.
Bij het ontmantelen van deze ruimte bleek algauw dat deze zaal vanuit zijn oorsprong over beide frame-vormen beschikt.

Op het einde van de negentiende eeuw gebouwd als een feestzaal, was ze uitgerust met een kader waarachter een beperkte scène lag bestemd voor orkest of redenaar.
Maar het spel zelf, het dansen, vond plaats op een afgebakende rechthoekige parketvloer, onder een centrale koepel, als een eiland binnen de architecturale ruimte.

Deze dispositie refereert rechtstreeks aan het plein in de stad, de arena, het speelvlak van Grotowsky, het zandtapijt van Peter Brook. Het tweedimensioneel kader vormt de beëindiging van de speelruimte, zoals dat het geval was bij het "Teatro Farnese" te Parma uit de zeventiende eeuw.

Het behoud van beide frame-vormen vormt de basis voor een multifunctioneel en conceptueel gebruik van deze ruimte.
Dit was tegelijk de visie van de opdrachtgevers , de heer Windels en TheaterTeater

De ingrepen die nodig waren om de ruimte vandaag bespeelbaar te maken zijn dus zeer bescheiden gebleven. Zo werd het tevens mogelijk om met beperkte financiële middelen een maximum aan mogelijkheden en techniek in te bouwen.
Parallel aan de zaal werd een coulissengang gecreëerd, zodat personages op diverse plaatsen in de zaal kunnen verschijnen.
Lichtportieken en werkbrug op de balkons staan op wielen en zorgen voor een flexibele verlichting, zonder de architectuur te schaden, omdat ze er los van staan en er dus eerder een dialoog mee aangaan.
De tribunes zijn eveneens verplaatsbaar, op wielen, zodat ze verschillende configuraties in de ruimte mogelijk maken.
De theaterruimte heeft op die manier een gelaagdheid gekregen, die manipulaties en aanvullingen toelaat en stimuleert.
De architectuur is invulbaar geworden, zowel voor tekstmateriaal, situaties, handelingen en objecten.
Kortom, een werkplaats voor theater.

Luc Dhooghe
Oktober 1991

Technische fiche

TheaterTeater
Begijnenstraat 19
2800 Mechelen
015/20 37 80

BOUWTEAM

Opdrachtgevers	:	M. José Windels	Mechelen
		TheaterTeater	Mechelen
Architectuur & scenografie	:	Luc Dhooghe	Brussel
Lichtontwerp, advies & begeleiding	:	Ilja van de Wateringen	Haarlem (Nl)
Zaaltechnieken (tribunes,licht-en werkbruggen)	:	Stageco	Werchter
Lichtinstallatie	:	A.D.B.	Zaventem
Geluidsinstallatie	:	Rispens &Beernaert	Lier
Ruwbouwwerken	:	Onsia	Bonheiden
Elektrische installatie	:	Jan Bernaerts	St Kat Waver
Sanitaire installaties	:	Van Hoey	Mechelen
Verwarmingsinstallatie	:	O.T.I.	Mechelen
Schrijnwerken	:	Bems-Bau	Antwerpen

KALENDER

Aanvang : april 1991
Opening zaal : oktober 1991

ZAALKENMERKEN

Multifunctionele ruimte zonder vast dispositief.
Vlakke betonvloer met centrale parketvloer (ca. 12 x 7 m)
Zaalafmetingen :
- vloeroppervlak ca. 18,40 x 11,40 m
- ruimte tussen de balkons ca. 15,00 x 7,50 m
- achtertoneel ca. 30 m2 (ruimte achter het kader)
- kader 7,50 x 5,50 m
- vrije hoogte zaal 6,80 m
- hoogte achtertoneel 8,65 m
- vrije hoogte onder de balkons 3,28 m
- laad- en lospoort : hoogte 3,30m - breedte 3,10 m

De zaal kan volledig verduisterd worden.
Kleedruimte geschikt voor 8 personen.

TRIBUNES

Deelbare,verrijdbare tribune voor diverse opstellingen bestaande uit:
- 4 tribunes op wielen die door middel van lieren opgetakeld kunnen worden aan de lichtbruggen om ze om te vormen tot één grote tribune met 98 stoelen (tijdsduur omvorming : ca 1 uur met 2 personen)
- bijkomende praticabels voorzien van in totaal 64 zetels voor diverse aansluitingen in functie van de gewenste configuratie.

Bekleding van tribunes en praticabels in donkergrijs tapijt. De zetels in roodfluweel zijn afkomstig van de voormalige bioscoop.
Maximum 162 vaste zitplaatsen.
De ruimte is toegankelijk voor gehandicapten.

ZAALTECHNIEK

De bestaande balkons worden enkel als technische ruimten gebruikt en zijn uitgerust met:
- kabelgoten ten behoeve van de elektrische installatie
- een bestaande cabine voor techniek en filmprojectie achteraan
- 3 verrijdbare lichtbruggen vervaardigd uit samengestelde structuurbalken met een vrije hoogte onderaan van 6,29 m en een toegelaten maximum gewicht van 100 kg.m verdeelde belasting
- 1 verrijdbare werkbrug met een vrije hoogte onderaan van 4,45 m en een toegelaten maximum gewicht van 130 kg.m verdeelde belasting
- 1 vaste werkbrug boven het achtertoneel achter het kader met een vrije hoogte onderaan van 6,20 m en een toegelaten maximum gewicht van 130 kg.m verdeelde belasting.

ELEKTRISCHE INSTALLATIE

Voeding in 380/220 V 3 F+N 63
Verdeling 4 x (3 F+N 32 A)
3 x (F+N 20 A)
128 aansluitingen via multikabelsysteem waarvan :
88 plafondaansluitingen
40 vloeraansluitingen

LICHTINSTALLATIE

- 1 hardpatch op voorlopig 24 kringen 3KW zijnde 2 dimmerkoffers type ADB Eurobloc/123 (uitbreidbaar tot 48 kringen)
- 1 lichtregeltafel type CANTOR (stuursignaal DMX 512) Softpatchgeheugen voor 99 presets
- Schijnwerpers
  - 4 PC schijnwerpers 2000W type ADB EUROPA C203
  - 12PC schijnwerpers 1000W type ADB EUROPA C101
  - 8 profielschijnwerpers 1000W type ADB EUROPA DS101
  - 12 horizonarmaturen voor plastiekfilter 1000W type ADB ACP 1001
  - 8 PAR 64 armaturen 1000W

  alle voorzien van kleppen, beugels, veiligheidsketting, kleurfilter-houders, halogeenlamp.

GELUIDSINSTALLATIE

Mengtafel Soundcraft Spirit 8 kanalen (uitbreidbaar)
2 Cassettedecks Denon DRM 600
4 Microfoons SM-58 Shure
4 Microfoonstatieven K&M
Microfoonverlengkabels + aansluitingen achtertoneel
Speakersysteem Community PBL passief systeem polyster behuizing
+ versterker PPX-900

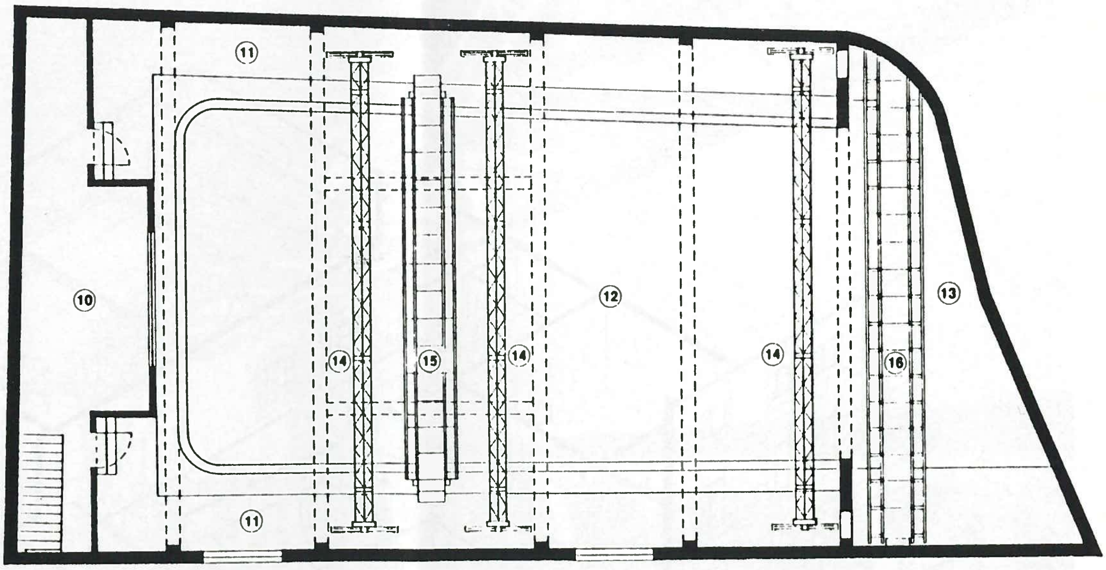

GRONDPLAN TECHNISCHE VERDIEPING
10. Technische ruimte
11. Balkons
12. Open ruimte van de zaal
13. Open ruimte achter het kader
14. Mobiele lichtbrug
15. Mobiele werkbrug
16. Vaste werkbrug

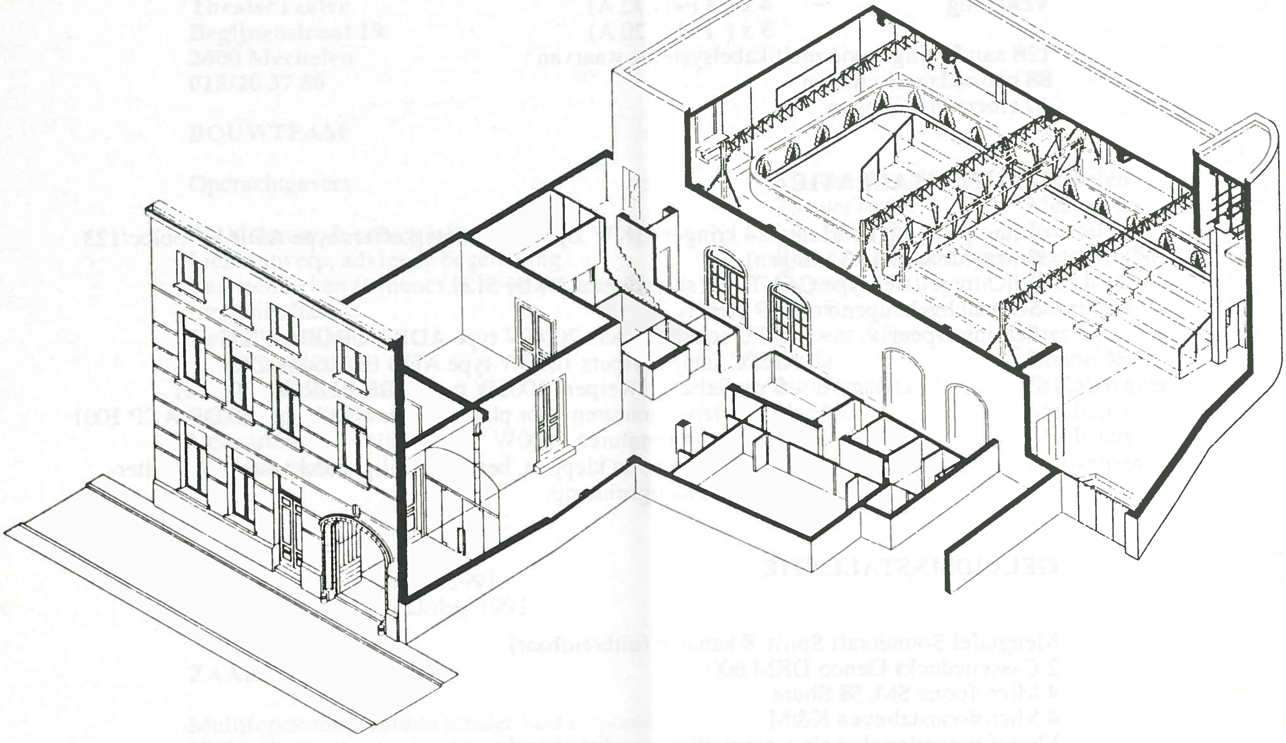

ISOMETRIE : opstelling met lateraal speelvlak

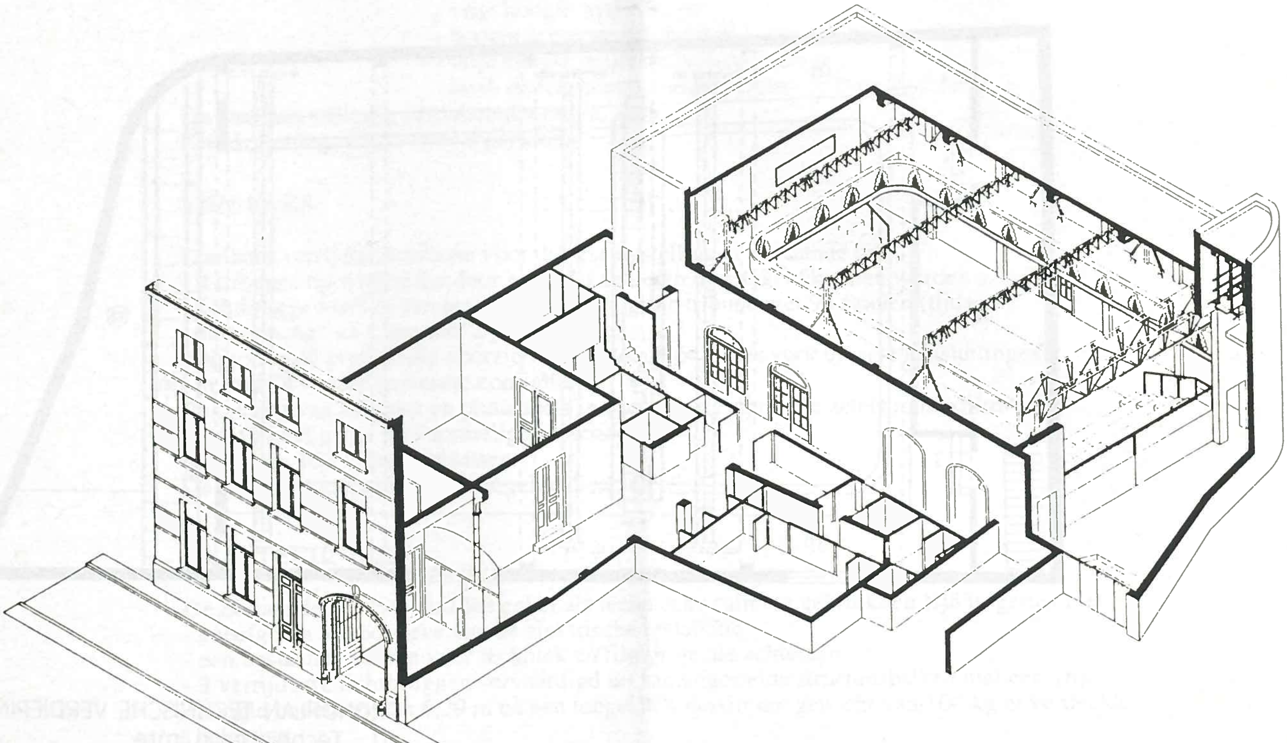

ISOMETRIE : opstelling met centraal speelvlak

© ARCHITEKT LUC DHOOGHE

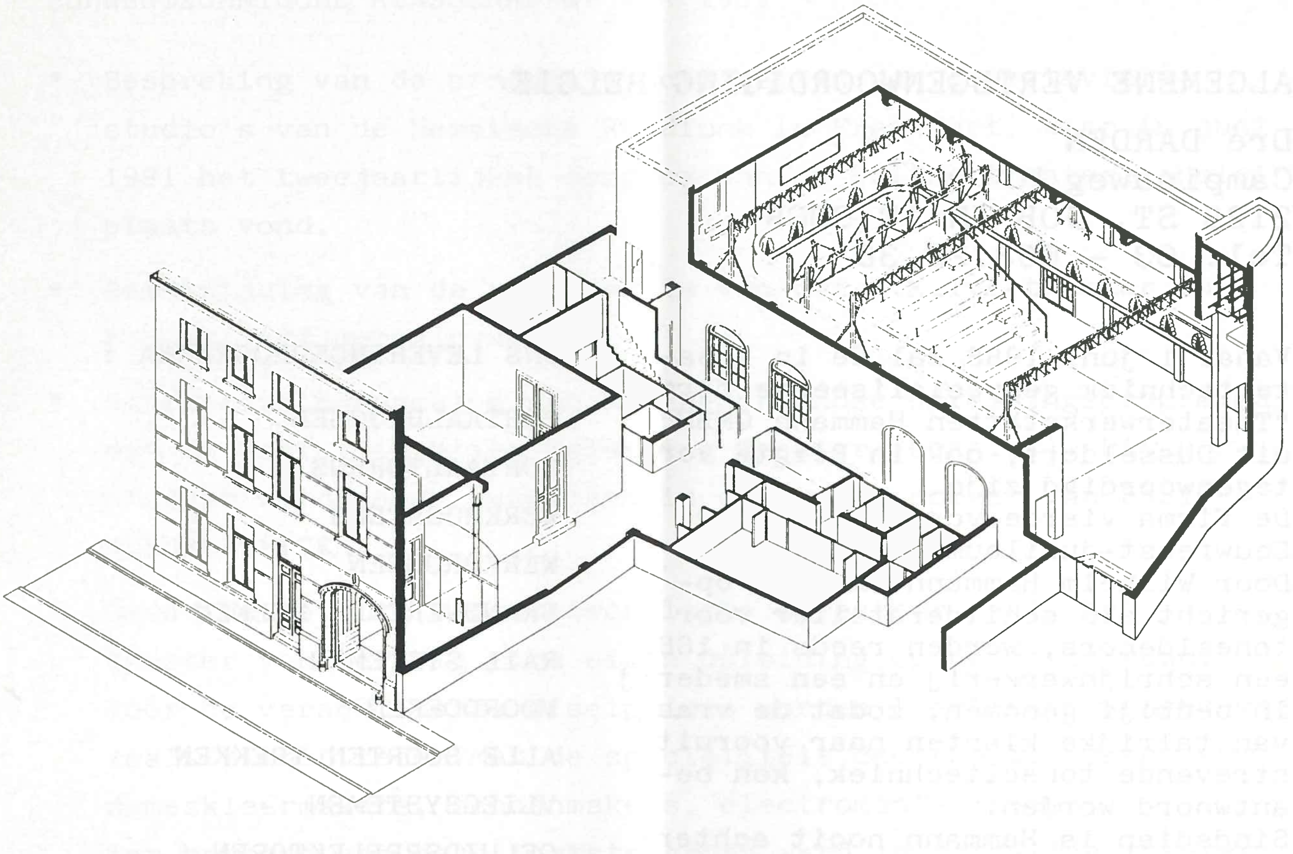

ISOMETRIE : opstelling met frontaal speelvlak

THEATERWERKSTÄTTEN HAMMANN GMBH
NU OOK IN BELGIË

ALGEMENE VERTEGENWOORDIGING BELGIE

Dré DARDEN
Campinaweg 10
2128 ST. JOB IN 'T GOOR
Tel: 03 - 663.29.38

Vanaf 1 juni 1988 zal de in theatertechniek gespecialiseerde firma "Theaterwerkstätten Hammann GMBH" uit Düsseldorf, ook in België vertegenwoordigd zijn.
De firma vierde vorig jaar haar Eeuwfeest-jubileum.
Door Wilhelm Hammann in 1887 opgericht als schilderatelier voor toneeldecors, werden reeds in 1889 een schrijnwerkerij en een smederij in bedrijf genomen, zodat de vraag van talrijke klanten naar vooruitstrevende toneeltechniek, kon beantwoord worden.
Sindsdien is Hammann nooit achterop geraakt. Integendeel zelfs. Hammann bevond zich, wat theatertechniek betreft, dikwijls in de voorhoede.
Door talrijke publikaties en oktrooien werd de evolutie gestimuleerd.
Dank zij de dagelijkse inzet voor kwaliteit en betrouwbaarheid, stelt Hammann zich vandaag voor als een modern goed geleid bedrijf met een groot prestatievermogen.
Aangezien de belgische markt, wat de afstand betreft, praktisch voor de deur ligt, lijkt de beslissing om ons in België sterker te willen profileren, logisch.

ONS LEVERINGSPROGRAMMA :

- PORTAALBRUGGEN
- PORTAALTORENS
- WERKROOSTERS
- WERKBRUGGEN
- BRANDWERENDE DOEKEN
- RAIL SYSTEMEN
- VOORDOEKEN
- ALLE SOORTEN TREKKEN
- VLIEGSYSTEMEN
- GELUIDSREFLEKTOREN
- TONEELDOEKEN
- TONEELVLOEREN
- TONEELWAGENS
- OPLEGBARE DRAAISCHIJVEN
- VERPLAATSBARE PERSONENLIFTEN
- TONEEL PODIA
- ORKESTPODIA
- VERSTELBARE ZAALVLOEREN
- VERZINKBARE TELESCOOPTRIBUNES
- PRAKTIKABELS
- BELICHTINGSINSTALLATIES
- ELECTRO-AKOESTISCHE INSTALLATIES
- VEILIGHEIDSTECHNISCHE INSTALLATIES
- PLANNING, FABRIKATIE, HERSTELLING EN ONDERHOUD VAN ALLE TONEELTECHNISCHE INSTALLATIES

THEATERWERKSTÄTTEN HAMMANN

.. UIT DE THEATERPERIODIEKEN

BUHNENTECHNISCHE RUNDSCHAU Nr 4 - 1991

* Bespreking van de produktiefaciliteiten van de televisie-studio's van de Hessische Rundfunk in Frankfurt, waar in juni 1991 het tweejaarlijkse congres van de Duitse theatertechnici plaats vond.

* Beschrijving van de restauratie van het J.K.Tyl-theater in Pilsen. (Tsjechoslovakije)

* Uitvoerige bespreking van het Nederlandse opleidingsprogramma van de SOTT (Stichting Opleiding Theater Techniek). Dit projekt werd reeds besproken in een vorig nummer van BASTT-AKTUALITEITEN.

* Onder de leiding van de technische directeur heeft het theater van Leipzig zijn eigen opleiding op beroepsniveau. Voor de verschillende disciplines worden leerlingen aangenomen zoals timmerlieden met de specialiteit decorbouw, heren- en dameskleermakers, schoenmakers, electromonteurs enz. Ten behoeve van deze laatste groep werd in datzelfde theater een Minimuseum van toneelbelichting ingericht.
  Zo zijn er 90 verschillende projectoren te zien. Ook de verschillende systemen van lichtregeling van gas regelaars tot elektronische regelaars van de eerste, tweede en derde generatie behoren tot de verzameling.
  Een projektietoestel 3 KW van Reiche en Vogel uit de dertiger jaren is één van de pronkstukken.

Falco
THEATERTECHNIEK

Kastanjeboomstraat 17
8000 Brugge
Tel. 050/33 82 60

verkoop - verhuur - advies - eigen en snelle hersteldienst

... UIT DE THEATERPERIODIEKEN

THEATRE CRAFTS INTERNATIONAL - november 1991

NIEUWTJES:

'Changing faces': Onder die titel loopt in het museum of Moving Image in Astoria tot augustus 1992 een tentoonstelling van pruiken, maskers en afgietsels van beroemde acteurs en maquilleurs uit de filmgeschiedenis.

Creative Arts Emmys: Deze prijsuitreiking te vergelijken met de oscars kende zijn 43° editie en werd gedomineerd door twee historische televisie-series: 'Son of the morning star' en 'The Josephine Baker Story'.

Uit het land der verbeelding: 'Dancing at Lughnasa' is het laatste stuk van Brian Friel dat via Dublin en Londen zijn opmars maakte naar Broadway. Joe Vaneck de decorontwerper wou niet vervallen in anecdotisch realisme en plaatste meubels uit een boereninterieur in een gigantisch koren veld. Je zou er bijna Het gezin Van Pamel kunnen in spelen.

De stichting voor uitbreiding en ontwikkeling van het amerikaan professioneel theater heeft opgehouden te bestaan. De voormalige bestuurders hebben een nieuwe vereniging opgericht: Arts Action Research die zich tot doel stelt nieuwe of vernieuwende tendenzen in het theater te promoten.

Old Globe New Look no charge: Het oude Globe Theatre in San Diego is begonnen aan een aantal verbouwingen die zullen duren tot 1994. Het Institute of Bussines Desgners heeft een geheel nieuw interieur ontworpen dat bovendien geheel gratis zal worden gerealiseerd dank zij het sponsorship van de firmas waar deze interieurontwerpers regelmatig mee samenwerken. Zoek dit maar eens in België!

American Theatre Wing Design Awards: De awards voor scenografie voor 1991 werden toegekend aan Richard Hudson voor zijn dekor en kostuumontwerp van 'La Bête', Patricia Zipprodt kreeg een nominatie voor haar historisch juiste kostuumontwerpen voor de helaas onsuccesvolle musical 'Shogun'. Robert Wierzel werd bekroond voor zijn belichting van 'Hydrogen Juke boxes' en Paul Zalvom werd bekroond voor het gebruik van poppen en 'gevonden voorwerpen' in 'My Civilisation'.

In de kijker: David Rosenberg. De carriere wordt geschets van Rosenberg en Weiss theatertoeleveringsbedrijf. Zij leverden o.a. de gordijnen voor de Broadway-produktie van 'Phantom of the Paradise' die als eigenschap moesten hebben tegengesteld aan de zwaartekracht te hangen. De oplossing van het probleem werd gezocht door middel van een maquette, maar Rosenberg weigert wel de oplossing van het probleem vrij te geven.

That sinking feeling: Onder deze titel gaat een Hamlet-productie schuil van het Pittsburgh Public Theatre en The American repertory Company waarvoor Anthony Mc Donald een surrealistisch Elsinor ontwierp. Het dekor is onder zo'n helling geplaatst dat het de indruk geeft in zee te zullen verdwijnen, vandaar de titel 'Dat gevoel van zinken'.

Help I need a set: Set Recycling Hotline is een New Yorkse organisatie die dekors, kostuums en rekwisieten recupereert van producties om die in hun geheel of in onderdelen of in nieuwe combinaties ter beschikking te stellen van nieuwe producties, een soort data-bank. De stock-list wordt wekelijks bijgewerkt. Commerciele producties die dekorelementen afstaan kunnen de waarde ervan aftrekken van de belastingen.

Broadway's Bargain Bazaar: Op 8 december wordt in New Yorks public library een veiling gehouden van alle publicaties die te maken hebben met broadway producties van de laatste 60 jaar. Het gaat hier om productiefoto's, affiches, platen, score-books, kortom alle mogelijke publicaties die een productie vergezellen.

Film a Rama: Welke toneelstukken worden momenteel verfilmd?
Franke and Johnny in the clai de lune wordt 'Frankie and Johnny' met Al Pacino en Michelle Pfeiffer. Garry Marchall is de kineast en Albert Brenner verzorgt de dekors.
'Stepping out' naar het stuk van Richard Harris wordt op de pellicule vastgelegd door Lewis Gilbert in dekors van Peter Mullins.
Michael Frayns 'Noises off' wordt verfilmd door Michael Bogdanovitch.

Wie is Sylvia? Nicole Hollanders stripfiguur Sylvia is het onderwerp geworden van een musical "Sylvia's good advice". De scenografie is van Thomas M. Ryan, voor de kostuums bijgestaan door Claudia Buddy.
De voorstelling loopt in Chicago.

In Jersey City werd een nieuwe school voor scenografie geopend. De school richt zich tot mensen die reeds in het beroep werkzaam zijn en tot gevorderde studenten uit het kunstonderwijs. De bedoeling is vanuit de praktijk de praktijk te verbeteren, eerder dan mensen op te leiden die nadien toekomstloos hun beurt moeten afwachten om aan de bak te komen in het beroep.

San Francisco: in het California Palace of the Legion of Honor loopt een tentoonstelling "Theatre in Revolution", Russische Avant-garde scenografie van 1913 tot 1935. De tentoonstelling loopt daar tot februari 1992, en reist nadien naar New York en Los Angeles.

The Snows of Yesterday: "The snow ball" is de laatste musical van A.R. Gurney en schetst het heden en verleden van een balzaal. Douglas Schmidt ontwierp hiervoor een ingenieus twee-in-één dekor waarin heden en verleden tegelijk aanwezig zijn.

USITT-kostuumsymposium: Couleur Locale zou een meer toepasselijke titel zijn voor dit symposium gehouden van 1 tot 31 augustus in New Orleans.
Alle belangstelling was inderdaad gefocust op de karnavalkostuums die daar zo rijkelijk vertegenwoordigd zijn. Deze worden in New Orleans vooral gebruikt in de veertien dagen durende karnavalperiode, die haar bekroning kent in het beroemde Mardi Gras. Meer dan zestig verschillende optochten grijpen in die periode plaats, optochten die dan ook totaal verschillend zijn van mekaar.
Kostuumontwerpers zijn gans het jaar door druk bezig met het ontwerp en uitvoering van deze kostuums, en dit alles dan nog in het geheim, want de concurrentie mag niet weten wat ze maken.
Orleans heeft zelfs een museum van karnavalkostuums.
Cajunmuziek uit de streek is wereldvermaard, maar Cajunweefsel of Arcadisch weefsel is nauwelijks bekend. De mensen uit de streek, uitstekende wevers, produceren het oorspronkelijk in wol, nu in katoen, met als voornaamste kenmerk indigo motieven op witte ondergrond.
Op het symposium was ook een item gewijd aan slavenkledij, slaven die hier op de plantages veelvuldig voorkwamen. Opvallend hierbij is het verschil tussen de kledij van slaven van hogere en lagere funktie, en de kledij van de slaven uit de stad en die van de plantages.

Vuureffecten en wetgeving dienaangaande.
In dit artikel wordt aangetoond dat er in America geen eensluidende reglementering is betreffende het gebruik van effecten in theater.
Er zijn globaal gezien wel enkele reglementeringen wat het soort vuureffecten betreft, maar strenger in dit verband zijn de reglementeringen op het vervoer van de effecten. Effecten die in onderdelen worden vervoerd en ter plekke worden gemengd ontsnappen gemakkelijker aan de reglementeringen wat vervoer betreft, maar krijgen dan weer controle van de plaatselijke autoriteiten.
Mocht je ooit met een voorstelling naar America gaan waar vuureffecten in voorkomen, onthou dan één ding: je bent onderworpen aan de goedkeuring van de staat waarin je terecht komt, en je bent afhankelijk op nationaal vlak van het bureau voor alcohol, tabak en vuurwapens en het departement voor transport.
Koop je de vuureffecten ter plaatse bij erkende handelaars bespaart dit een grote administratieve lijdensweg en dus tijd, gezien zij beschikken over de nodige licenties welke ze samen met hun produkten bij wijze van spreken doorverkopen.

Research and development with Debra Griboff.
Information for inspiration is een éénmansbedrijf, of beter een éénvrouwsfirma die zich gespecialiseerd heeft in het natrekken van bronnen voor ontwerpers, regisseurs, kineasten, kortom iedereen die met de show-bizz te maken heeft.
Debra zoekt gegevens op over om het even welk onderwerp dat haar wordt besteld.
Zij zoekt bijvoorbeeld een stapel kranten van een bepaalde editie te vinden op het moment van een distributie-staking, om maar iets te noemen.
Haar opzoekingswerk omvat foto's, schilderijen, tekeningen, etsen, postkaarten, kortom alle soorten publicaties die te maken hebben met het onderwerp dat haar klienten haar aanbrengen. Gedurende haar opzoekingsperiode houdt zij zeer nauw kontakt met haar opdrachtgevers om zeker niet de verkeerde richting uit te gaan wanneer zij dieper op het onderwerp ingaat...
Een van haar meest recente opdrachten was het opzoeken van het uitzicht van een Amerikaanse spookstad, zoals wij die kennen uit bepaalde westerns.
Opdrachtgever was een architekt die een dergelijke stad moest nabouwen in Brazilië, met daarnaast een aantal casino's, in opdracht van een aantal zich vervelende steenrijke veeboeren. Een gat in de markt.

NIEUWE PRODUCTEN

Moduluc Studio City California heeft een nieuwe Rack op de markt met modulair opbouwsysteem. Individuele modules kunnen worden opgebouwd tot een volwaardige rack met allerlei doorkoppelingsmogelijkheden.

Ben Nye Make Up uit New York heeft vijf nieuwe tinten geintroduceerd in zijn pan-cake gamma: porcelein, navajjo, buchskin, blith spirith en olive blade.

William Mc Intire uit Portland Oregon heeft een Shadow Master op de markt gebracht die allerlei flikkerende lichtbronnen kan nabootsen, zoals bvb het licht van een televisiescherm.

Gefen Systems Woodland California heeft een M&E organisatiesysteem op de markt gebracht: een control software apparatuur voor professionele multi-CD-wisselaars.
Het systeem laat toe op een snelle en effeciënte manier CD's op te zoeken met de meest diverse gegevens. De catalogus omvat tevens gegevens betreffende alle bestaande geluidseffecten en de gegevens over muziekbibliotheken.
Gegevens kunnen worden opgezocht volgens categorie, paswoorden, synoniemen of catalogusnummer.

Spotlight New York presenteert een CD-opnametoestel waarmee men voor minder dan drie dollar zijn eigen CD kan opnemen. Bronnen voor de opname kunnen zijn RDAT, casette, plaat of CD.

Nady heeft een tweekanaals draadloos systeem op de markt. De 750 VHF bevat twee ontvangers in een rack-unit ruimte.

Mac Lux TM is een programma uitgebracht om lichtontwerp te automatiseren op een Macintosh PC.

Huls America heeft twee nieuwe kleuren in zijn gamma: beige en grijs. Deze trovicalschuimplaat is licht, duurzaam, vormvast en vuurvertragend.

Venmarkt International heeft weer twee nieuwe warmtesnijmessen op de markt om synthetische materialen af te werken.

American Sales Marketing Groupo heeft een twaalf volt spotje uitgebracht met mogelijkheid van beweegbare voetjes, en wisselbare gekleurde lenzen.

Shure heeft een nieuwe pendelmicrofoon met richtbare zwanenhals. Frequentiebereik 40 Hz 20 KHz.

MCM Buchman Construction heeft een nieuwe connector op de markt waarmee men met slechts één vijs een onfeilbare verbinding kan realiseren.

Sharp heeft een XG 2000 videoprojector op de markt 650000 P IXEL RESOLUTE en vierhonderd lijnen horizontaal, kan gaan tot een projectie van 4 bij 5 meter.

Euphonic heeft een nieuwe console uit met een digitaal gecontroleerd analoog systeem. Het is een combinatie van digitale controle in het design van de stuurtagel en een analoge processing van alle signalen in een apart audio-rack.

BOEKEN

Tapless sound recording: Francis Rumsey focal Press ISBN 0-240-52197-9.
Stereo Microphone Techniques: Bruce Bartlett focal Press ISBN 0-240-80076
Digital Audio Operation: Francis Rumsay focal Press ISBN 0-240-51311-8

TWIN DESIGN

DEKORBOUW

Hoogkamerstraat, 80 A
2690 Temse
Tel. 03-771.59.69
Fax. 03-771.58.07

... UIT DE THEATERPERIODIEKEN

PODIUM - vakuitgave voor podiumtechniek en theatermanagement
jaargang 9, nummer 3 - juli 1991

* "Het Groot Niet Te Vermijden Dans-Show Orkest" gaat op tournee met een uitgebreide klankinstallatie bestaande uit een Peavey Mark VIII 36-8-2 mengtafel van dewelke een gedeelte gebruikt wordt om de monitormix te maken. Verder hebben ze 4 Meyer UPA's en 2 USW's bij met Crest-versterkers.

* Lichtontwerper Marc van Gelder pleit voor het gebruik van de nieuwe technologieën uit de popmuziekbelichting in het theater.

* Het Sound Seminar bestaat 12½ jaar.
Deze langlopende en dure cursus haalt nog steeds de grote namen en nieuwste technologieën binnen, maar besteedt meer en meer tijd en aandacht aan de audio- & videosector, en hoe langer hoe minder aan het PA/theatergebeuren.

* Twee kunstenaars, Nissim en Baraque, hebben een systeem ontdekt om fotografische vergrotingen te maken tot maximaal 10 bij 12 meter, een flinke achterdoek dus.
Het geheim is een combinatie van canvas en speciale lijm waarmee de onderdelen (op A3-formaat) strak op een doek worden gemonteerd.
Het systeem is ontworpen voor gebruik in open lucht, en kan dus zeker een productie lang mee.

* De Stichting Vakbeurs Theatertechniek heeft haar 3de theatertechnische beurs gehouden op 7 en 8 oktober ll. Ditmaal niet in een theater, maar in het nieuwe Conferentiecentrum Dekker in Zoetermeer.

* De firma W. Beyne & Zn BV stopt met de verhuur van dekors en legt zich nog enkel toe op dekorbouw, theatertextiel en verhuur van gordijnen.
Naar eigen zeggen leveren zij altijd op tijd.

PODIUM - vakuitgave voor podiumtechniek en theatermanagement
jaargang 9, nummer 4 - augustus 1991

* Van 16 tot en met 22 september had in Groningen het Theatervormgevingsfestival "Out of Frames" plaats.
Daar werden acht produkties gecreëerd op acht verschillende ongebruikelijke lokaties.
Voorafgaand gesprek met de verantwoordelijken voor dekor, Egbert Brehm, en voor het licht, André Pronk.

* Voor het besturen van scrollers, bewegende spots, vari-lites en andere effect-apparatuur is de DMX512-norm niet meer voldoende.
Nu er gezocht wordt naar een nieuwe norm, lijkt de SMX meer en meer de voorkeur te krijgen. In afwijking van de traditionele DMX-benadering, is het SMX-protocol opgesplitst in zeven data-niveaus.

* Een interview met Jan van Velden, die na een tijd als amateur met toneel bezig te zijn geweest, les ging volgen in "lighting design" aan de Yale-University. Nu werkt hij vooral in Suriname.

* Om te weten hoe een geluidsinstallatie in een bepaalde zaal zal klinken heeft Renkus-Heinz een computerprogramma ontworpen, de EASE (Electro Acoustic Simulator foor Engineers). Dit programma stelt de gebruiker in staat om, na invoeren van een gegeven ruimte (eventeel vanuit Auto CAD), alsmede de parameters van de wandbekleding en de gebruikte weergevers, zeer nauwkeurige akoestische simulaties uit te voeren.

EASE toont de uitkomst van deze berekeningen in driedimensionele tekeningen of overzichtelijke windows.
In de toekomst zal het bovendien mogelijk zijn op voorhand, via koptelefoon, te luisteren naar het geluid in die bepaalde ruimte, op die bepaalde plaats, zelfs voor dat de zaal gebouwd is.

* Jan van Galen pleit voor de mogelijkheid van arrangementen etentje-theaterbezoek-overnachting, zoals dit nu o.a. op West-End reeds gebruikelijk is.

* Theatergroep "Het Hof" speelde deze zomer in de Stadsschouwburg van Arnhem "Driestuiversopera", en ontdekte al doende dat ze eigenlijk iemand missen die het management en het sponsorronselen voor zijn rekening neemt.

* Verder een overzicht van het Eindhoven - Festival, van het nieuwe theaterseizoen, en een artikeltje over Theater De Lieve Vrouw uit Amersfoort.

tesa band

geplastifieerde linnen kleefband. 10 kleuren. Weerbestendig. Zeer sterk. Extreem klevend. Beschrijfbaar. Om af te boorden, te versterken, te koderen, te dekodereren

tesa fix

Dubbelzijdige kleefband. Om tapijt vast te leggen. Fixatie van diverse voorwerpen. Montages.

tesa flex

PVC-tape. 10 kleuren. Voor electrische isolatie, kabelversterking, kabelbundeling.

tesa krepp

Papier afplaktape bij schilderwerken

Meer dan 650 kleefbanden voor de industrie en devakman. Meer dan 50 jaren ervaring in de kleeftechniek

BDF ●●●●

SA Beiersdorf NV
Industrielaan 30
B-1070 Brussel

Tel. 02/ 526 52 11
Fax 02/ 526 52 19
Telex 62 135 bdfb

S. DERVEAUX
alle weefsels voor dekor

Kapellestraat 13 / 8788 WAKKEN / (056) 60 22 53

FIRMA DE WOLF & CIE PVBA

SOCIALE ZETEL : 43 LINTHOUTBOSSTRAAT - 1200 BRUSSEL
EXPLOITATIE : 300 KONINGSSTRAAT - 1030 BRUSSEL
TEL. 02-218.70.53

HRB 444.632

IMPORTATEUR - GROSSISTE

ONONTVLAMBARE WEEFSELS M1

GORDIJNEN - OVERGORDIJNEN - ZETELS - MUURBEKLEDING

MEERVOUDIG GEBRUIK : *KLINIEKEN - GASTHUIZEN - RUSTHUIZEN*
SPEKTAKEL ZALEN
DISKOTHEKEN - SPIJSHUIZEN
HOTELS - SCHOLEN
GEMEENSCHAPPEN
WONINGEN
OPENBARE PLAATSEN ...

COLLECTIES MET UITGEBREID GAMMA IN :

FLUWEEL
VLAKKE STOF
BEDRUKTE STOF
GEWEVEN - NON WOVEN - GENRE 'JERSEY'
BESCHILFERDE STOFFEN - FLUO
VERDUISTEREND
GROTE BREEDTE - CYCLO - TULLE - VELUM
GELUIDDEMPENDE EN THERMISCHE PANNELEN
ZUUR WEERSTAAND (WERKKLEDERIJ)
MATRASSTOF
DEKENS

CLEVYL
Les tissus naturellement ininflammables

CHLOROFIBRE - RHOVYL - CLEVYL - NATUURLIJK ONONTVLAMBARE STOFFEN

VUURWEERSTAAND :
PROCES VERBAUX M1

ONTVLAMMEN NIET BIJ BRAND OF BIJ HITTE
- *KRIMPEN*
- *VERHARDEN*
- *VALLEN UIT MEKAAR*

VERSPREIDEN NOOIT CHLOORSTOF
SMELTEN NIET - DRUPPEN NIET

VEILIGHEID

CONFECTIEMOGELIJKHEID
TEL. 02 - 218.70.53

OISTAT - NIEUWS

* De secretaris-generaal van de OISTAT, mevrouw Eva Soukupova heeft ontslag genomen. Zij was één van de medestichters van de OISTAT en vervulde sinds 1985 de funktie van secretaris-generaal. Haar funktie wordt overgenomen door de heer Ota vertaler - publicist en theaterdirecteur.

Het secretariaat-generaal heeft een nieuw telefoon- en faxnummer.

Het volledige adres luidt nu :

OISTAT - secretariaat-generaal
CELETNA 17
CF - 110 01 PRAHA 1
Tel: 00 42 2 232 87 65
Fax: 00 42 2 232 11 176

* Nieuwe adressen van internationale vakbladen:

USITT - Sightlines
10 West 19th Str. Suite 5 A
USA - New York , NY 10011

* Theatre Design & Technology
Zelfde adres als hierboven.

A.R.T.-AUDIO CONTROL - AUDIO DESIGN - AUDIO DEVELOPMENTS

INVOER - VERDELING & INSTALLATIE
VAN PROFESSIONEEL AUDIO-MATERIAAL

Onze referenties:

MUNTSCHOUWBURG
SCHONE KUNSTEN
DE SINGEL
ANCIENNE BELGIQUE...
...enz ... enz....

A.S.C.

A.S.C. Bergensesteenweg 507, 1070 Brussel
Tel. (02) 520 08 27 Fax (02) 521 19 77

RENKUS HEINZ - SOUNDEC - SOUNDTRACS - TELEX
D.A.R. - DIGITEC - DOLBY - MITSUBISHI - PASO
AUDIO DIGITAL - CALREC - CELESTION - COUNTRYMAN - CREST

Betreft : publicatie "Tussen pop en theater"

Mevrouw, Mijnheer,

Het poppentheater in Vlaanderen ... Een fenomeen dat leeft bij een groot deel van de Vlaamse bevolking, niet alleen bij kinderen, maar ook bij volwassenen. Een fenomeen dat elke twee jaar een hoogtepunt vindt in het **"Internationaal Dommelhof Poppenfestival"**. Dit jaar was het festival aan de 9de editie toe, en ter gelegenheid daarvan rolde hogervermeld boek op 10.2.1991 van de pers.

Tuur Devens (°1951), theaterrecensent, en **Koen Kwanten (°1966)**, cultuursocioloog, schreven in opdracht van Dommelhof een boek over poppentheater in het algemeen en in Vlaanderen in het bijzonder. Hun boek zal één van de weinige geschriften over het poppentheater zijn dat niet door een poppenspeler of betrokkene bij een of ander gezelschap, is geschreven. Tuur Devens en Koen Kwanten staan aan de zijkant, zij beogen geen romantisch pleidooi voor het poppenspel. In die zin wijkt hun boek sterk af van de meeste publicaties die het poppentheater centraal stellen. Hun onderzoek plaatst he fenomeen poppentheater in de algemene theatertraditie, en in zijn historische en cultuursociologische context.

Er wordt naar antwoorden gezocht op de vragen wat de eigenheden van het poppentheater zijn en wat poppentheater nu eigenlijk tot theater maakt. In een historisch hoofdstuk willen de auteurs niet het zoveelste overzicht geven van wapenfeiten van het poppentheater, maar zien ze het fenomeen als een van de vele kunstzinnige uitingen van ideeën, die in de loop der tijden veranderen. Een van hun vaststellingen is dat het volkspoppentheater als uiting van een arbeiderscultuur niet meer bestaat. De huidige stand van het beroepspoppentheater in Vlaanderen wordt kritisch doorgelicht, en wordt gekaderd in en vergeleken met het kinder- en jeugdtheater en het theater in zijn algemeenheid.

Het boek richt zich tot de geïnteresseerde leek. Het geeft, naast de eigen visie van de auteurs, een helder en kritisch overzicht van de tendensen van deze tijd, een tijd waarin men al niet meer spreekt van poppentheater, maar van figurentheater, en waarin de grenzen tussen deze vormen en objecten- en beeldend theater vervagen en steeds een nieuwe spannende theatrale uitdaging kunnen vormen. Het geheel wordt geschetst in een heldere taal en vlotte stijl, en is bijgevolg zeer toegankelijk.

Wij denken dat deze publicatie in uw bestand niet mag ontbreken. Vandaar vindt U in bijlage een overschrijvingsformulier dat als bestelbon fungeert. U maakt via uw bankinstelling het bedrag van **300,- fr. (België) of 18,- hfl. (Nederland)** over op het rekeningnummer **453-5095861-56 van PICS Dommelhof, Toekomstlaan 5, 3910 Neerpelt.** U vermeldt best de titel van het boek en het aantal exemplaren dat U wenst te ontvangen. Wij sturen het U graag toe.

Wij danken U vriendelijk voor uw belangstelling en hopen U zeer spoedig de publicatie "Tussen pop en theater" te mogen toesturen.

Vriendelijke groeten,

M. Celis, directeur

"Tussen Pop en Theater" - Tuur Devens en Koen Kwanten
Paperback - formaat 15-21 - 112 blz.
17 foto's - illustraties - cover 4 kleuren

Uitgave D 1991/3569/3 Provincie Limburg, Culturele Aangelegenheden, Pics Dommelhof,
Toekomstlaan 5, 3910 Neerpelt. Drukkerij Paesen Opglabbeek

PICS Dommelhof, Toekomstlaan 5, 3910 Neerpelt, Tel. 011/642705

De firma "Scanachrome" vervaardigt door middel van een computergestuurde air-brush, vertrekkend van een dia, grote buiten- en binnenposters (vanaf een dia van 36 x 24 mm tot ruim 12 x 9 m in één stuk).
Elk gewenst formaat kan aangevraagd worden vanaf 4 m^2, op diverse materialen.
Bijgaand een foto van een Berlijnse gevel waar een reproduktie van 13 x 9 m (= 117 m^2) werd aangebracht.
Het origineel was slechts 18 x 12,5 cm; het geheel is gespoten op polyester versterkt vinyl en werd in één stuk rondom gespannen, tegen de gevel gemonteerd.

Als het klit is het goed

Omdat ze wat uitgekeken waren op het elastiekspringen, hebben de Australiërs zich nu gestort op een nieuw spel. In plaats van elastiek neme men Velcro (klittenband). Daaruit vervaardigt men een pak en met het overschot bekleedt men een muur. Men plaatse een kleine trampoline. Veerkrachtig springt men omhoog en plakt zichzelf tegen de klittende muur. Winnaar is hij of zij die blijft hangen met de voeten het hoogst van de grond. De rage zou zijn geïnspireerd door het trainingsprogramma van ruimtevaarders van de NASA. Ook daar gebruikte men astronautenpakken van Velcro om te oefenen voor de staat van gewichtloosheid.

Voor de veiligheid wordt de Velcro muur wel gewatteerd, en tot nogtoe zijn geen ongevallen gemeld. Er staan begeleiders bij om mogelijke slechte plakkers op te vangen, maar meestal moeten ze eerder ter hulp snellen om vastgeklitte springers van de muur te pellen. Het record hangt voorlopig op vijf meter, maar werd gevestigd door een slimme springer die een buiteling maakte en zich ondersteboven tegen de muur aangooide. De Velcro pakken kosten een kleine 40.000 frank, een Velcro muur een kleine 15.000 frank.

Bescherming Beursschouwburg zou bouwplannen doorkruisen

D.S. 7 nov '91

BRUSSEL — Het schepenkollege van Brussel wil de gevels van de Beursschouwburg, de grote trap, de zaal met balkon en de foyer als monument laten beschermen. De Vlaamse Gemeenschap die een bouwaanvraag deed voor een nieuw teater, spreekt van een maneuver om de plannen op de lange baan te schuiven. De kommissie voor monumenten en landschappen kwam half oktober tot de bevinding dat de Beursschouwburg de bescherming niet waard is.

Dat laatste gebeurde na een onderzoek op vraag van de Brusselse gewestminister voor Monumenten. Toen vond de kommissie niets van het interieur biezonder en had geen bezwaar tegen de geplande herstelling van de oude gevels en de afbraak van de drie bovenste verdiepingen aan de rechterzijde.

De bescherming die de stad maandag officieel aan de goeverneur aanvroeg, is daarom van geen tel. Dat meent Gustaaf Abeels van de Vlaamse Gemeenschap. „Wat baat het om de kommissie voor monumenten een tweede keer op onderzoek te sturen, als haar oordeel al bekend is".

Tijdens het onderzoek worden de bouwplannen opgeschort. Abeels wijst erop dat de stad hiermee de wettelijke termijn van vijfenzeventig dagen voor het afhandelen van de bouwaanvraag ver te buiten gaat. Het moet volstaan met het eerste onderzoek van de kommissie en een historische studie, die Abeels de komende weken wil voorleggen.

Een groepje Vlaamse teaterbezoekers pleitte eind oktober voor het behoud van het interieur, dat teruggaat tot 1946, en van de foyer, die dateert van eind vorige eeuw. Dat kan niet, als je tevens de naam van de Beursschouwburg moet hoog houden, antwoordt de direktie nu.

De uitrusting volstaat lang niet meer, zegt direkteur Paul Corthouts. Vanuit de zitjes kan je de teatervloer niet zien. Die is klein, vaak te klein. Net als de donkere coulissen, die muf ruiken, en de foyer, waar de brandweer verbood om tafels en stoelen te plaatsen.

Ook op het behoud van de drie bovenste verdiepingen en het herstel van hun woonfunktie kan de Beursschouwburg niet ingaan, zegt Corthouts. De veiligheid in de geplande nieuwe teaterzaal en coulissen, en de vervallen toestand van de flats gebieden hun sloop. De drie verdiepingen liggen er sinds twintig jaar verlaten bij.

Bovendien, zo argumenteert Corthouts, werd de Beursschouwburg vaker herbouwd, zodat van het autentieke 19de-eeuwse interieur maar weinig over blijft. Zo werd een trap aangelegd in het midden van de foyer en een tweede tussen het balkon en een groot venster.

Anderen pleiten onverminderd voor de bescherming van het laatste wat er nog rest.

(FHD)

Restauratie Gentse Opera komt op gang

GENT — Op het Gentse stadhuis gaf intendant van de Vlaamse Operastichting (VLOS), Marc Clémeur, donderdag het officiële startschot voor de langverwachte restauratie van het Gentse operagebouw. Streefdatum voor de voltooiing van de eerste faze is eind 1992. De opening geschiedt wellicht met een koncert maar in 1993 moet normaal in Gent opnieuw opera worden gebracht. Gemeenschapsminister van kultuur Patrick Dewael stipte aan dat het bespelen van twee plateaus, Antwerpen en Gent, de Vlaamse Operastichting wel 100 miljoen frank meer zal kosten.

De restauratie van de Gentse Opera gebeurt niet in één ruk maar in twee fazen. Optimistische lieden stelden bij de stichting van de VLOS in november 1988 dat de restauratie een half miljard zou kosten. De kostprijs voor de eerste faze bedraagt echter al 750 miljoen frank. Een eerste faze waarin de toneeltoren, de logeblokken en de zaal worden aangepakt.

Dat geld komt deels uit een investeringsfonds, waarin de Vlaamse gemeenschap jaarlijks 50 miljoen stort, Gent 10 miljoen en Antwerpen 3 miljoen frank. Via dat fonds brengt de VLOS 164 miljoen in. Daarnaast sloot de VLOS een lening van 550 miljoen af, terug te betalen over 20 jaar. De stad Gent gaf het gebouw voor 33 jaar in erfpacht aan de vzw Vlaamse Operastichting.

In een tweede faze komen de buitengevels, het peristilium, de rotonde- en redoutezalen, inkomhal, foyer en de administratieve gedeelten aan bod. Op dat prijskaartje staat 400 miljoen frank. Een som die men hoopt te vergaren via sponsoring.

Kort nadat het Gentse Operagebouw op 4 januari 1989 om veiligheidsredenen dicht moest, begon men te werken aan het restauratiedossier. De einddatum van de restauratie verschoof wel enige keren. Van eind 1991 werd het september 1992 en uiteindelijk januari 1993. Aanbestedingsprocedures en een kort geding vertraagden de gang van het dossier telkens met enige maanden. Een moeilijk punt was ook de af- en aanvoer van de decors. Om het gebouw volgens hedendaagse normen te kunnen exploiteren, wordt nu aan de achterkant over de Ketelvaart een tuikabelbrug gebouwd.

Gemeenschapsminister Dewael noemde de omvorming van de vroegere Opera voor Vlaanderen tot de VLOS een geslaagde operatie. De VLOS telt nu mee in de operawereld. Het groeiend legertje abonnees bewijst dat: 2.400 in 1989-1990, reeds 4.400 voor het nieuwe seizoen. Omdat het bespelen van twee plateaus 100 miljoen frank meer zal kosten, pleitte de minister in de Vlaamse Executieve voor een verhoging van de subsidie van 290 miljoen aan de VLOS.

„Daar is in de ontwerpbegroting 1992 geen geld voor gevonden, maar de begroting 1993 zal een doorbraak moeten laten zien. Een nieuwe Vlaamse regering zal ook onmiddellijk met dit dossier worden gekonfronteerd", aldus nog Dewael, die stelde dat de extra kosten niet enkel door de Vlaamse Executieve, maar door alle Vlaamse provincies moeten worden gedragen, in de eerste plaats de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen.

(KVK)

D.S. 11 NOV '91

UIT DE REGIO'S

Verbouwing Hallen Schaarbeek

BRUSSEL — Wordt het hoofdstedelijke kulturele plateau straks één groot bouwterrein? Nadat eerder dit jaar de Beursschouwburg en de Ancienne Belgique grootse verbouwingwerken hadden aangekondigd, melden ook de Hallen van Schaarbeek verbouwingswerken.

De direktie zegt dat het de hoogste tijd is dat Brussel zich voorbereidt op Europa '92. Wie kultuur wil aanbieden, moet daarvoor de middelen hebben. De Hallen willen kultuur aanbieden, maar de middelen zijn ontoereikend geworden.

Sinds 1973 verwierf de Schaarbeekse teaterloods internationale reputatie met optredens van o.m. het Manhattan Project uit New York, de People Show uit Londen, het Living Theatre, Tadeusz Kantor en Camera Obscura van Franz Marijnen.

In 1985 werden de Hallen een eerste keer gerenoveerd. Maar al die tijd bleef de overheid krenterig, terwijl het met gulle hand gaf aan de Botanique.

Ter vergelijking: de Hallen van Schaarbeek moeten het rooien met tien personeelsleden en 11 miljoen subsidies; de prestigieuze Botanique telt 25 personeelsleden en krijgt meer dan 60 miljoen toegeschoven van de overheid. Ook ander instellingen vangen meer: het Théâtre National 140 miljoen en het Atelier Ste-Anne 30 miljoen.

De grote zaal van de Hallen moet het nog steeds stellen zonder zeteltjes, scène, verlichting, verwarming en muziekinstallatie. „Aan deze scheve situatie moet een einde komen", luidt het. Er wordt onmiddellijk 25 miljoen subsidie geëist.

In de lente van 1992 gaan de Hallen van Schaarbeek voor anderhalf jaar dicht voor grondige verbouwingswerken. Ondertussen blijven de Hallen programmeren in Théâtre 140.

(POM)

ib 6559 52

Precedent voor restauratie Antwerpse Bourlaschouwburg

DM. 19OKT'91

UNIEKE HOUTEN TEATERTOREN KAN BEWAARD BLIJVEN

Antwerpen.
Eigen berichtgeving

De Antwerpse Bourlaschouwburg —waar begin 1993 de opening van 'Antwerpen kulturele hoofdstad van Europa' zal plaats vinden— is zopas het onderwerp van een precedent geworden op het vlak van de restauratie en monumentenzorg. Minister van Arbeid Van den Brande (CVP) heeft immers een afwijking toegestaan op het Algemeen Reglement op de Arbeids Beschering (ARAB) zodat een aantal historisch waardevolle onderdelen van het teatergebouw behouden kunnen blijven.

Het gaat om de balkons in de zaal en de historisch erg belangrijke teatertoren, die vorige eeuw in hout opgetrokken werden. Omwille van de brandbeveiliging in het kader van ARAB zouden deze delen normaal gesproken afgebroken moeten worden en vervangen door betonstrukturen. Vooral voor de historische en beschermde teatertoren zou dat rampzalig zijn geweest. In de hele wereld zijn er immers nog slechts twee van deze teatertorens bewaard gebleven. Door de afwijking is het nu voldoende dat er branddetektoren en sproeiinstallaties aangebracht worden en dat sommige holle delen van de houten konstrukties met brandwerende rotswol ingespoten worden. Als de Bourla eind '92 gerestaureerd is, zal de originele teatermechaniek in de teatertoren opnieuw kunnen werken.

Akteurs zullen dan 'weggetoverd' kunnen worden via ingenieuze wegklappende luiken in de houten toneelvloer. Door de afwijking op het ARAB kunnen —naast het partèrre en het eerste balkon— nog drie verdiepingen balkons extra gebruikt worden, wat nagenoeg 400 zitplaatsen extra oplevert.

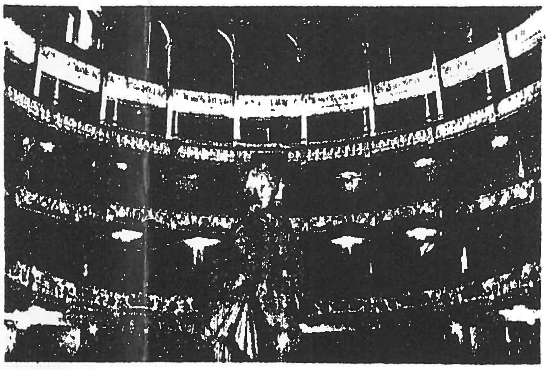

De restauratie van het interieur kost ongeveer 450 miljoen.

De restauratie van de Bourlaschouwburg is samen met de restauratie van het Centraal Station één van de belangrijkste grote bouwwerken die naar aanleiding van het voor de Schelestad magische jaar '93 uitgevoerd worden. De binnenrestauratie kost ongevaar 450 miljoen frank. Over de restauratie van de gevel zijn nog geen definitieve beslissingen gevallen, maar het Antwerpse stadsbestuur zou prioritair de voorgevel van het gebouw tegen '93 opgeknapt willen hebben. De volledige buitenrestauratie zou nog eens 75 miljoen kosten.

De Bourla, waar vroeger de Koninklijke Nederlandse Schouwburg huisde, wordt een polyvalente teaterzaal, waar ook balletopvoeringen en musicals kunnen opgevoerd worden. Door de uitbreiding van de orkestbak zullen er ook symfonische orkesten kunnen spelen. De nieuwe direkteur van het Ensemble KNS-Raamteater, Walter Tillemans, is eveneens gebrand op de Bourla. Hij wil de schouwburg inschakelen in een keten van zalen waartoe ook de stadsschouwburg en de zalen van het raamteater behoren.

Jan De Zutter

Koninklijk Ballet verhuist naar Kattendijkdok

D.M. 31OKT'91

NIEUWE HUISVESTING KBVV VOORGESTELD

Gisteren stelde staatssekretaris Jos Dupré van de Regie der Gebouwen de plannen voor van het nieuwbouwcomplex dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen na een jarenlange zoektocht eindelijk een geschikt dak boven het hoofd moet bezorgen. Het complex, dat gebouwd zal worden op het Eilandje in Antwerpen, bevat voorlopig geen eigen zaal voor het Ballet, maar de mogelijkheid bestaat wel dat die er na verloop van tijd in wordt verwerkt.

Tien jaar al is het Koninklijk Ballet van Vlaanderen in het Antwerpse op zoek naar nieuwe ruimten om de administratie en studio's van het gezelschap, en liefst ook een zaal voor het publiek, in onder te brengen. De gebouwen in de Keizerstraat, in het centrum van Antwerpen, waren immers te klein geworden.

De Keizerstraat zelf kon de talrijke aktiviteiten van het Ballet niet slikken. Er werd gezocht naar een complex aan de rand van Antwerpen, maar die zoektocht bleef lange tijd tevergeefs.
Intussen werd echter een oplossing uitgewerkt door de kabinetten van Dupré, die op nationaal vlak verantwoordelijk is voor het patrimoniumbeheer, en van de Vlaamse minister van kultuur Dewael. Het nu uitgewerkte projekt bestaat in de verkoop aan het Ballet van Vlaanderen van een oude loods in het Kattendijkdok, die momenteel eigendom is van de Regie der Gebouwen en in 1987 werd gekocht van de firma Belliard-Murdock. In 1987 was het de bedoeling dat de douane in de loods zou worden ondergebracht, maar in de praktijk bleef die douane voor een groot deel in het stadscentrum zitten. Een ander deel van het gebouw werd verhuurd aan de Aankoopdienst van de Antwerpen.

Voor de Aankoopdienst en de douane werden intussen andere oplossingen gezocht, zodat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen kan uitwijken naar deze ruimte die zich pal in het projektgebied van Stad aan de Stroom bevindt. De Vlaamse Gemeenschap van haar kant besliste eind 1990 bij dekreet dat aan het Ballet een dotatie van 20 miljoen frank gedurende twintig jaar zou worden toegekend waarmee door het Ballet kan geïnvesteerd worden. De GIMV/GIMOHOLD werd aangetrokken als medefinancier. Het architektenbureau Vanden Abbeele-De Boeck werd aangetrokken om de plannen voor een nieuwbouw te tekenen.
Voorlopig zal slechts een beperkt deel van de plannen kunnen gerealizeerd worden: in een eerste fase wordt het promotie- en produktiecentrum (met afzonderlijke verdiepingen voor de Ballet- en Musicalafdeling) afgewerkt, pas in een tweede stadium - op het moment dat er geld vrijkomt door de verkoop van de huidige gebouwen in de Keizerstraat- zal er een zogenaamde 'probestage' en een tryoutteater aan het complex worden toegevoegd.
Als het Ballet in de komende jaren financieel voor de wind gaat, zou de 'probestage' kunnen uitgebreid worden tot een volledige toeschouwerszaal. (AB)

DS. 13AUG'91

Criterion Theatre in Londen is bijna klaar. Het teater, dat in 1874 door Thomas Verity werd ontworpen, kreeg een grondige restauratiebeurt. Binnenkort kunnen 598 bezoekers opnieuw plaatsnemen in de zaal.

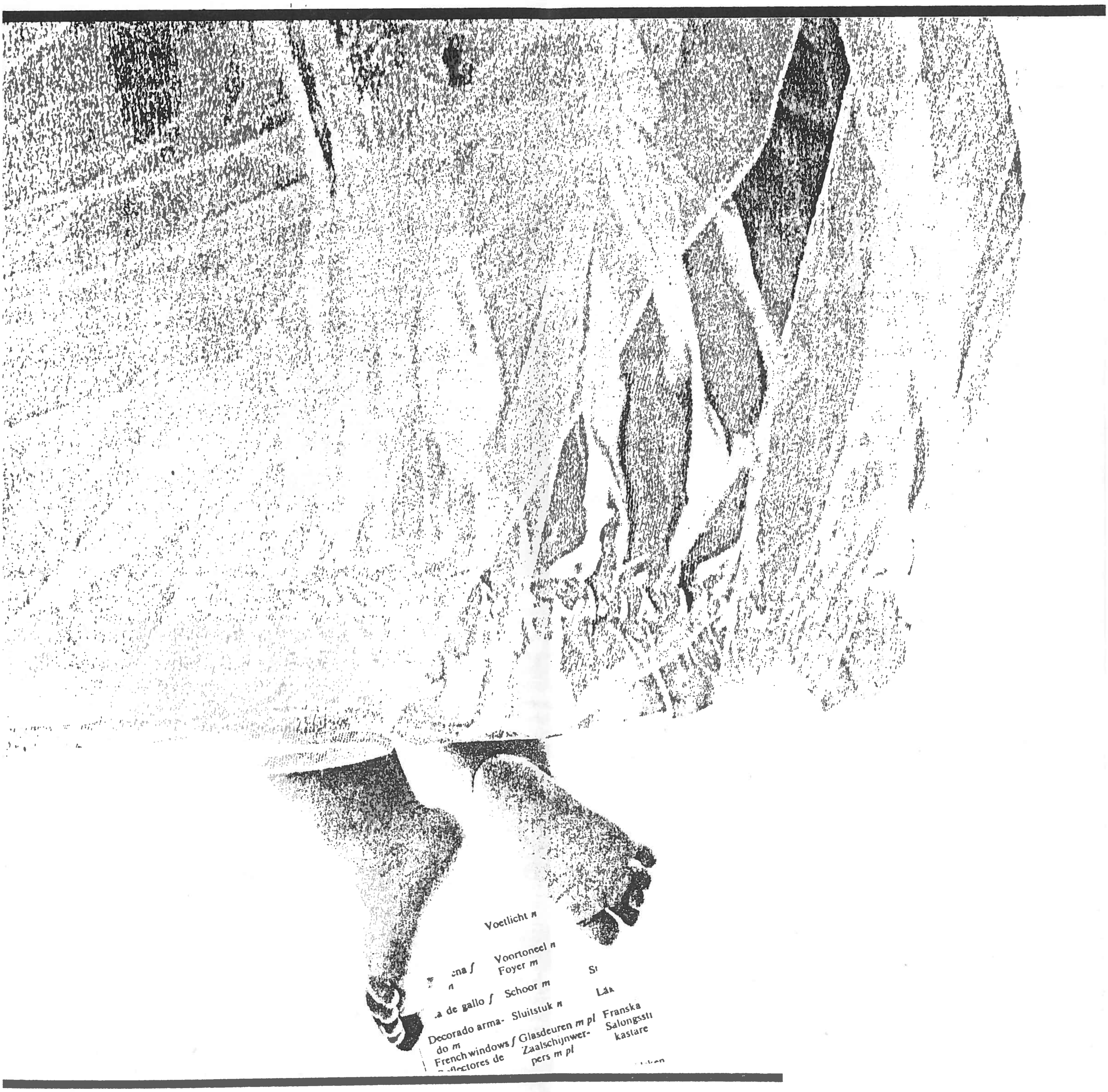
Voetlicht n
Voortoneel n
Foyer m
Schoor m
Decorado arma-
do m
Sluitstuk n
French windows f
Glasdeuren m pl
Zaalschijnwer-
pers m pl
Franska
kastare

1992